

**PROCESS OF DRIVING THE LOCAL GOVERNMENT IN
SELF-GOVERNING PROVINCE THEORY : A CASE STUDY OF
CHIANG MAI MUNICIPALITY**

WIT SATTAKORN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
DOCTOR OF PUBLIC ADMINISTRATION
(PUBLIC POLICY AND PUBLIC MANAGEMENT)
FACULTY OF GRADEATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

Copyright by Mahidol University

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

PROCESS OF DRIVING THE LOCAL GOVERNMENT IN SELF-GOVERNING PROVINCE
THEORY: A CASE STUDY OF CHIANG MAI MUNICIPALITY

WIT SATTAKORN 5537664 SHPP/D

D.P.A. (PUBLIC POLICY AND PUBLIC MANAGEMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: NOPRAENUE SAJJARAX DHIRATHITI, Ph.D., SOOMBOON
SIRISUNHIRUN, Ph.D., SOMSAK AMORNSIRIPHONG.,
Ph.D.

ABSTRACT

This qualitative study aimed to 1) investigate the concept towards the formation of the policy of the local government under the self-governing province concept of Thailand, 2) study and compare the formation of the policy for the local government under the self-governing province at the regional level, and 3) study the driving forms of the policy of the local government under the self-governing province of Chiang Mai province respectively. The main informants of the study were the academicians, the policy-driving leaders, and the issue-dimension network groups. The purposive sampling technique was used in recruiting the samples while the documents, the in-depth interviews, and the focus group were utilized in data collection.

It was revealed that the concept towards the formation of the policy of the local government under the self-governing province concept comprised of 3 main groups: the civil servants in the governing sector, the civil sector, and the academicians respectively. The civil servants in the governing sector and those in the civil sector had different opinions and obviously argued with each other and competed in terms of the policy with the advocated reasons as shown in the data. For this, the people in the governing sector still relied on the reasons in arguing for the corresponding issues with the driving period of the provincial governor election.

Chiang Mai is regarded as the initiating point of the aforementioned policy with the leading core, the NGO (Non-government Organizations) groups. This leads the people in the civil sector to play roles in driving the policy in several provinces such as Ubon Ratchathani, Rayong, and Chiang Mai provinces respectively. Nonetheless, the problem on the corresponding policies arised from that and the focus is on the conflicting problem in the areas, the budget problem, and the inefficiency of the problem-solving respectively.

The driving of the policy of the local government under the self-governing province concept of Chiang Mai province is the driving process focusing on the creation of the self-governing province concept which spreads out in wider space as well as the creation of the advocate groups in driving the policy in order to push forward in the determination of the policy. This commenced in 2008 among the political conflicts at the national level with the NGOs as the leading groups which did not relate to the provincial governor election issue group in 1991 which asked for policy driving of the decentralization in the early period. The policy-driving process was conducted through seminars, and social communications via various media with the monetary supports from several sectors. The driving of such policy occurred among the political conflicts as well as the arguments from the disagreeing groups. However, the drafting of the Chiang Mai Act for consideration could be achieved until its role was deduced due to the coup d'etat in 2014.

KEY WORDS: POLICY-DRIVING PROCESS / THE SELF-GOVERNING PROVINCE CONCEPT /
CHIANG MAI MUNICIPALITY

180 pages

การขับเคลื่อนนโยบายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นภายใต้แนวคิดจังหวัดจัดการตนเอง
กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

PROCESS OF DRIVING THE LOCAL GOVERNMENT IN SELF-GOVERNING PROVINCE THEORY: A CASE
STUDY OF CHIANG MAI MUNICIPALITY

วิศท์ เศรษฐกร 5537664 SHPP/D

รป.ด. (นโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: นภเรณู สัจจรักษ์ ธีระฐิติ., Ph.D., สมบูรณ์ ศิริสรรหิรัญ, Ph.D.,
สมศักดิ์ อมรศิริพงศ์., Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดที่มีต่อการก่อรูปของนโยบายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นภายใต้แนวคิดจังหวัดจัดการตนเองของประเทศไทย ศึกษาเปรียบเทียบการก่อรูปของนโยบายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นภายใต้แนวคิดจังหวัดจัดการตนเองในระดับภูมิภาค และศึกษารูปแบบการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นภายใต้แนวคิดจังหวัดจัดการตนเองของจังหวัดเชียงใหม่ โดยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ นักวิชาการ เกษนนำในการขับเคลื่อนนโยบาย และกลุ่มเครือข่ายเชิงประเด็น เลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมจากเอกสาร การสัมภาษณ์ และการประชุมกลุ่มย่อย

จากการศึกษาพบว่า แนวคิดที่มีต่อการก่อรูปของนโยบายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นภายใต้แนวคิดจังหวัดจัดการตนเองนั้นมีสามกลุ่มหลัก ได้แก่ ข้าราชการฝ่ายปกครอง ภาคประชาสังคม และนักวิชาการ ได้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยข้าราชการฝ่ายปกครอง และภาคประชาสังคม เป็นกลุ่มที่มีการตอบโต้กันที่ชัดเจน ทั้งสองกลุ่ม ได้แย้งซึ่งกันที่ทางนโยบาย ซึ่งมีการใช้เหตุผลในการสนับสนุนทางข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งข้าราชการฝ่ายปกครองยังคงใช้เหตุผลคัดค้านในประเด็นที่สอดคล้องกันกับช่วงขับเคลื่อนประเด็นการเลือกตั้งผู้ว่าฯ

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว ซึ่งมีเกษนนำเป็นกลุ่ม NGOs ส่งผลให้ฐานภาคประชาสังคมมีบทบาทในการขับเคลื่อนนโยบาย นำไปสู่การขับเคลื่อนในพื้นที่อื่น ทั้งจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดระยอง และจังหวัดเชียงใหม่ จึงมีปัญหานโยบายที่สอดคล้องกัน โดยมุ่งเน้นปัญหาความขัดแย้งเชิงนโยบายในพื้นที่ ปัญหาทางด้านงบประมาณ การขาดประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา

การขับเคลื่อนนโยบายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นภายใต้แนวคิดจังหวัดจัดการตนเองของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการขับเคลื่อนที่เน้นการสร้างกระแสแนวคิดจังหวัดจัดการตนเองกระจายในวงกว้าง และสร้างแนวร่วมในการขับเคลื่อนนโยบาย เพื่อผลักดันการกำหนดนโยบาย โดยเริ่มต้นในช่วงปี พ.ศ. 2551 เกิดขึ้นท่ามกลางความขัดแย้งทางการเมืองระดับประเทศ โดยมีเกษนนำเป็นกลุ่ม NGOs ซึ่งไม่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับกลุ่มประเด็นการเลือกตั้งผู้ว่าฯ ในช่วงปี พ.ศ. 2534 ที่เป็นกลุ่มเรียกร้องผลักดันเพื่อการกระจายอำนาจในช่วงแรกมากนัก กระบวนการขับเคลื่อนนโยบายดำเนินการผ่านเวทีเสวนา การสื่อสารสังคมด้วยสื่อต่างๆ ที่มีความหลากหลาย เกิดจากการได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหลายภาคส่วน ทั้งนี้การขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวได้เกิดขึ้นภายใต้ความขัดแย้งทางการเมือง และการตอบโต้จากกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย แต่สามารถร่างพระราชบัญญัติเชียงใหม่มหานครเพื่อยื่นรื้อพิจารณาได้สำเร็จ จนกระทั่งได้ลดบทบาทลงเนื่องจากเหตุการณ์รัฐประหารในช่วงปี พ.ศ. 2557